

Sygn. akt IV U 87/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2019 roku w Ś.

sprawy z odwołania **W. K.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o zwrot zasiłku chorobowego i opiekuńczego

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...)z dnia 22.01.2019 roku w ten sposób, iż stwierdza, że wypłacony zasiłek chorobowy oraz zasiłek opiekuńczy opisany w zaskarżonej decyzji nie stanowi nienależnie pobranych świadczeń i ustala brak obowiązku zwrotu pobranego zasiłku chorobowego oraz opiekuńczego wraz z odsetkami opisanymi w tej decyzji;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. na rzecz powódki W. K. kwotę 3 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

Powódka W. K. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 22 stycznia 2019r. domagając się zmiany zaskarżonej decyzji oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powódka przedstawiła okoliczności związane z prowadzeniem przez nią działalności gospodarczych, ich charakterem oraz podniosła, iż w okresach pobierania świadczeń nie podejmowała czynności związanych z prowadzoną działalnością, część przedstawionych przez ZUS faktur podpisana została przez upoważnionego pracownika, a część stanowiła sporadyczne czynności konieczne dla wywiązania się z warunków umów i zapewnienia płynności finansowej. Podniosła, iż organ rentowy nie żądając od powódki wyjaśnień wyciągnął nieprawidłowe wnioski skutkujące wydaniem zaskarżonej decyzji. Co do naliczonych przez organ rentowy odsetek od należności wskazanej do zwrotu powódka podniosła i szeroko wywiodła z przepisów i judykatury, iż naliczanie ich nastąpić może dopiero od daty doręczenia zaskarżonej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniosł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powołano podstawy prawne decyzji oraz wskazano, iż z materiału dowodowego zebranego przez organ rentowy wynika, iż powódka w trakcie pobierania zasiłków chorobowych i opiekuńczych wykonywała osobiście czynności w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Czynności te, zdaniem organu rentowego, nie były sporadyczne ani wymuszone okolicznościami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka W.- M. K. od 2003 roku prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą- (...) -U (...) - K. w zakresie fryzjerstwa i kosmetyki oraz produkcji mebli. D. w zakresie produkcji mebli była schedą po ojcu powódki i została zakończona w 2016r. Wcześniej powódka nie uczestniczyła w żadnych czynnościach związanych z produkcją, nie znała się na tym. Wszelkie czynności wykonywali pracownicy i nadzorujący ich kierownik, który był także osobą upoważnioną do spraw formalnych.

W zakresie drugiego profilu działalności powódka zatrudniała fryzjerów i kosmetyczkę, sama zajmowała się jedynie świadczeniem usług pedologicznych. Pracownicy powódki sami umawiali sobie klientów, zamawiali towar, organizowali stanowiska pracy, przyjmowali należności i wystawiali paragony. Do pomocy mieli uczniów odbywających praktyki. W okresach, kiedy powódka przebywała na zasiłkach chorobowych bądź opiekuńczych, jej klienci byli telefonicznie odwoływani, a nowi, którzy przychodzili do salonu, informowani byli o czasowej nieobecności powódki.

W w/w/ okresach powódka nie wykonywała żadnych czynności związanych z działalnością gospodarczą- nie świadczyła usług, nie prowadziła szkoleń. Sporadycznie, jeśli było to konieczne podpisywała faktury czy inne dokumenty.

Faktury datowane na 14,15 października 2014r. oraz faktura z dnia 25.02.2015r. zostały wystawione dla (...) Centrum Pomocy (...) w D. po zrealizowaniu usługi przez fryzjerów zatrudnionych przez powódkę, co przypadło w jej okresie zasiłkowym. Powódka dopiero po zakończonym zwolnieniu podpisała i zaniosiła faktury z dnia 14,15.10.14r. , a faktura za 25.02.15r. została jej przyniesiona do podpisu do domu przez pracownika.

Faktura z dnia 15 czerwca 2015 roku wystawiona została dla ZS nr 2 w D. za przeprowadzone szkolenie stolarzy. Było to konsekwencją zawartej w dniu 7 maja umowy, która zobowiązywała powódkę do przeprowadzenia takiego szkolenia i wystawienia faktury. Szkolenie prowadził posiadający dyplom mistrzowski stolarstwa i wykształcenie pedagogiczne pracownik powódki. Fakturę dostarczył do miejsca zamieszkania powódki pracownik, dokonała ona jej podpisu.

Faktura z dnia 24 lutego 2015r. została wystawiona dla Ośrodka Szkolenia Zawodowego (...) we W. za przeprowadzenie szkolenia kosmetycznego, które odbyło się od 3 lutego 2015r. do 24 lutego 2015r. Powódka obowiązana była do wystawienia faktury najpóźniej następnego dnia po zakończeniu szkolenia, stąd teą podpisała ją podczas pobierania zasiłku opiekuńczego.

Dowód:

- Akta ZUS w załączeniu
- Wydruk z CeiIoDG k.19
- Umowa nr : 1, (...) k.20-22, 23-25
- Umowa (...) k.26-30
- Regulamin korzystania z talonu k.31
- Dyplom mistrzowski k.32
- Z. o ukończeniu kursu pedagogicznego k.33-34
- Rejestr VAT k.35,36
- Faktury k.37-45
- (...) k.53

- Dowód wewnętrzny k.54
- Zeznania powódki e-protokół k.58

Ustaleniu stanu faktycznego sąd dokonał w oparciu o wszystkie zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów zarówno tych znajdujących się w aktach ZUS jak i złożonych przez powódkę, które łącznie z jej zeznaniami uzupełniły stan faktyczny, nie stojąc ze sobą w sprzeczności. Powódka w sposób przekonujący wskazała, na czym polegała jej praca w okresach nie pobierania zasiłków, jak organizowana była praca podczas jej nieobecności i w jakich okolicznościach doszło do powstania i podpisania wskazanych wyżej dokumentów rozliczeniowych. Co do przedłożonych przez ZUS umów ubezpieczeniowych należy zwrócić uwagę, iż podpisywane były one niemal 4 lata temu, a zatem zrozumiałe jest, iż powódka mogła nie pamiętać ani samych umów ani okoliczności ich podpisania. Z uwagi jednak na fakt, iż dotyczą one polis okresowych uznać należy- jeśli były podpisane w dacie ich wystawienia- za niezbędne czynności z uwagi na wygasanie ochrony ubezpieczeniowej w określonej dacie.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 84 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11.

Zgodnie zaś z art. 17 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Zdaniem sądu w niniejszej sprawie nie zostały spełnione przesłanki art. 17 powołanej ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku, a zatem świadczenie zostało pobrane należnie.

Jak wynika z treści powołanego przepisu utrata prawa do zasiłku łączy się z aktywnością zawodową ubezpieczonego polegającą na podejmowaniu przez niego osobiście czynności związanych z pracą zarobkową. Zdaniem sądu w sytuacji, gdy powódka, która nie wykonywała osobiście żadnych czynności, poza sporadycznym uzasadnionym okolicznościami złożeniem podpisów na fakturach czy innych dokumentach (przygotowanych przez pracowników bądź inne osoby), nie można mówić o spełnieniu przesłanek z art. 17 powołanej ustawy. W niniejszej sprawie czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej powódka nie wykonywała.

Dlatego też w uznaniu, iż brak było materialnej podstawy żądania od powódki zwrotu świadczeń, sąd, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w punkcie I wyroku .

W punkcie II sąd orzekł na podstawie art. 98 i nast. kpc w zw. § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Sąd stanął na stanowisku, iż żądanie zwrotu nienależnie pobranych świadczeń nie należy do kategorii spraw wymienionych w §9 ust.1 pkt 2 powołanego rozporządzenia, który mówi o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego. Kwota, którą w wyniku zaskarżonej decyzji miałyby zwrócić powód nie jest świadczeniem pieniężnym z ubezpieczenia społecznego, lecz określoną w decyzji kwotą pieniężną o wysokości i zasadach zwrotu określonych przepisami prawa cywilnego, odpowiadającą wartości należności głównej wypłaconej w przeszłości oraz odsetek.